- २१ मर्गः तच पालनस्य परिगुद्धेय हेत्हेत्मचे लिङ्निमचे कियाति पत्ती मत्यां अते नित्यं खङ्तच वाताचारिति विकल्पेनाधिकियते स्वापालनोपनिपातादितपत्तिर्मग्रेयते तदितपाताद्धेतुमताऽपि पचपातात् लयैवमाचरितमिति चेदाह हे राघव धर्माद्ग्यच स्थिमें न मे पचपाताऽनुरागः॥२॥
 - भ॰ नाभविष्यदित्यादि। त्राग्रङ्कां व्यवक्तयन्नाइ यदि द्यं सीता गुद्धा नाभविष्यत् न स्वतवती तदाइमेनां त्रधच्यं दम्ध वानस्मि दहीदाहे दादेर्घः झभान्तस्मित घः हे राघव धर्मा दत्यत्र मे मम पद्यातानास्येव श्रिपित धर्माश्रितएव॥२॥

अपि तच रिपुः सीतां प्रार्थिययत दुर्मातः । कूरं जालवदियच जालसोय्यत् श्रियं खकां॥३॥

ज॰म॰ ददानीं सीतारावणवार्यचेष्टितमासीत् तचानेनावधार्य प्रकाशयत्नाह अपीत्यादि। तच रिपुः स भवान् रिपुः स रावणः भवच्छब्दे। ऽर्थाद्गस्यते तेनेतरास्था ऽपि दृश्चन्तदति चल् अपिवाढं नार्थिय्यत् दुर्मतिः ययदुर्मितरदृष्टचेता अभिवयत् तदा सीतां वाढं नार्थिय्यत् भार्या सम भवेति न प्रार्थितवान् उतायोः समर्थियोरिति अचापिशब्दोवाढार्थः लिङ्गिमत्तं तसिन् लिङ्गि मित्ते क्रियातिपत्तौ सत्यां भ्रते नित्यं खङ् तच वीतायोरिति अनुवर्त्तते अचार्यनिक्रियायाः तदिस्द्वदुर्मितिलोपिनपातादित